

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag zitten we precies op het midden van de advent.
We hebben de derde kaars van de adventskrans aangestoken.
En vandaag mag al een eerste straaltje licht
van het komende Kerstfeest
in ons hart doorbreken.
Deze zondag heet dan ook in het Latijn:
Zondag gaudete.
Zondag verheugt u.

Ik wil vandaag met u eerst eens gaan kijken
naar de eerste lezing.
Want daarin las ik iets heel moois.
Namelijk, dat God van ons houdt.
Of nog beter gezegd: Dat God blij met ons is.
Kunt u zich dat voorstellen?
Dat God blij met ons is!
Ik lees u het nog een keer letterlijk voor:
'Uitermate verheugt God zich om u.'
'Hij jubelt om u van vreugde.'
God jubelt om ons!
God is blij met ons!
Dat is toch onvoorstelbaar!

Maar, zullen wij dan direct zeggen:
Wij zijn toch ook zondaars!
Hoe kan God dan toch tegen ons zeggen:
'Ik hou van jou en Ik ben blij met jou!'
Nou, laat ik dan direct ook maar eerlijk zeggen:
Natuurlijk zijn wij ook zondaars.
Natuurlijk zijn wij niet volmaakt
en zijn er genoeg dingen in ons leven
die verbeterd kunnen worden.
Maar God kijkt daar blijkbaar doorheen.
En God blijft blijkbaar het goede in ons zien,
ondanks al onze onvolkomenheden.

Wij zeggen wel eens:
Eens een dief, altijd een dief.
Als bij ons iemand een fout heeft gemaakt,
dan is hij voor zijn leven getekend.
Maar zo is het bij God niet.
God blijft altijd het goede in ons zien.

Maar nu nog iets anders.
Weet u, een roofdier hoef je niet te vragen
om zijn karakter te veranderen.
Hij is gewoon een roofdier.
Een leeuw, een wolf, dat zijn gewoon roofdieren.
Maar toch, zelfs deze roofdieren zullen eens,
als Jezus terugkomt als Vredevorst,
veranderen in rustige, vredige dieren.
De profeet Jesaja zegt dat ergens zo mooi:
Als Jezus terugkomt als Vredevorst:
'Dan zal een wolf spelen met een lammetje'.
Ziet u het voor zich!
Een wolf dat speelt met een lammetje!
'En een leeuw zal gras eten net als een koe.'
Een leeuw die in de wei gras eet!
Zo vredig, zo rustig.
Oh, wat lijkt me dat mooi
om dat eens te mogen zien!

Maar goed, dieren zijn dieren.
Maar wij worden nu al opgeroepen
om onze zonde van ons af te leggen.
En zo zien we in het evangelie
dat Johannes de Doper tegen de mensen zegt:
'Als je dubbele kleding hebt,
geef dan aan wie niet heeft.
En als je genoeg te eten hebt,
geef dan ook aan de hongerigen.'
Eigenlijk heel eenvoudig.
Geef van wat je teveel hebt!

En zo ook tot de tollenaars.
Zij krijgen de opdracht niet méér te vragen
dan is vastgesteld.
En ook de soldaten mogen niemand meer plunderen
en niemand iets afpersen.
Ze moeten tevreden zijn met hun soldij.

Eigenlijk allemaal dus hele redelijke eisen.
Wij denken wel eens dat het geloof
hele hoge eisen aan ons stelt.
Dan zien we de heiligen,
die alles wat ze hadden,
aan de armen weggaven.
Die in volstrekte armoede leefden.
Maar dat vraagt Johannes hier dus allemaal niet.
Johannes vraagt alleen maar hele redelijke dingen.

Maar daarna gaat Johannes wel nog een stapje verder.
Want dan wijst Johannes de Doper op Jezus.
En zo zegt Johanne de Doper dan:
'Maar er komt iemand
die sterker is dan ik;
ik ben niet waardig
de riem van zijn sandalen los te maken.'
Wij zouden zeggen:
Ik ben niet waardig zijn schoenen uit te trekken!
En dan komt het!
'Hij zal u dopen met de heilige Geest
en met vuur.'

Maar wat betekent dat dan?
Dat Jezus ons zal dopen met de heilige Geest
en met vuur?
Wel, eigenlijk weer heel eenvoudig.
Johannes de Doper riep ons dus op
om ons gedrag te verbeteren.
Maar Jezus wil nog een stapje verder gaan.

Jezus wil namelijk ook ons hart verbeteren.
Dat betekent dat we ons niet alleen maar
netjes gedragen.
Maar dat we dat ook nog eens van harte doen.
Graag doen zelfs.
Dat we niet alleen maar een ander helpen,
omdat het moet.
Maar ook omdat we het zelfs graag doen!
Dat we niet alleen maar naar de kerk gaan,
omdat het moet,
maar dat we het zelfs ook nog graag doen.
Van harte.
En daarom wil Jezus ons de Heilige Geest geven.
Om ons hart weer puur te maken.
Zo puur als Hij ons eens had bedoeld.

En alles wat niet goed is in ons hart,
dat brandt Hij weg door zijn vuur.
Zoals een schilder de oude verflaag afbrandt
om vervolgens weer een nieuw, fris laagje verf
aan te brengen.
Zo kijkt God naar ons.

Begrijpt u nu waarom de eerste lezing zei:
God houdt van ons,
en God is zelfs blij met ons.
Hij juicht om ons!
Indrukwekkend allemaal, hè!
Ik kan het soms nauwelijks geloven,
ook al ben ik dan priester!
Maar God is blij met u en mij!
Ongelooflijk!
Amen.